

« יוסי אחימאיר

קול האמת אינו נשמע

על המחדל שלנו בתחום ההסברה דובר רבות, ועוד ידובר. אבל כשצופים ב"אלג'זירה" - התסכול גובר. מבחינה טכנית, הכל מהוקצע. רק התוכן מעוות

פה זה לא שווייץ" - משפט שחוזרים עליו אצלנו בהודמנויות שונות, כדי לציין - ולר"ע - את הפער בינה ובין ישראל. נוכחתי בכך בביקורי הקצר - לצורך מסוים - בארץ האלפים. נעדרתי מהארץ בשבוע המפריד בין שני הימים הקשים ביותר בלוח השנה - יום הזיכרון לשואה ולגבורה ויום הזיכרון לחללי צה"ל וכל מערכות ישראל. חמישה ימים שבהם יכולתי להשיקף ממרחקים על מצבנו.

שווייץ היא מדינה יציבה, שכמעט איננה משתנה. כמעט אין בה תופעות מהסוג האנטישמי הבוטה שקיימות במדינות הסובבות אותה. ראיתי יהודים מהלכים ברחוב וכיפה על ראשיהם. היה את חייה השלווים, השגרתיים. האם באמת הכל דופק שם כשעון שווייצרי? בלב ציריך חזיתי במכונית פריטית חדישה מתנגשת בחשמלית. ראיתי אנשים מסוממים, צעירים רעשניים, מקבצי נדבות. אבל מה לכל הבעיות הללו - לעומת הבעיות שנתונה בהן ישראל?

באזל. העיר בה ייסדתי את מדינת היהודים", כדברי הרצל, כי 1897, בקונגרס הציוני הראשון שהתכנס באולם הקזינו בעיר. היום זהו בעיקר אולם קונצרטים. לא הרחק משם - מלון "שלושת המלכים", שמעל מרפסת הדרו הקטנטן השקיף הרצל

על נהר הריין וצולם להיסטוריה. אתה עובר ליד שני אתרים אלה ומהרהר בהתגשמות החזון, בהקמת מדינת היהודים כי 1948, ובספקות באשר לעתידה המחלחלים כי 2024 בלב קטני אמונה בקרבנו. אנשים בבאזל לא בדיוק מבינים את פשר מלחמתנו בטרור. הם, כמו בית הדין האנטישמי בהאג (בני שיאות שופט לבנוני), ניוונים בערוצי הטלוויזיה ממראות ההרג וההרס בארץ החמאס. במלון ניתנה לי ההודמנות לצפות בערוץ "אלג'זירה" באנגלית, ולרדת לעומק בעייתנו ההסברתית. ערוץ החסום לצפייה בישראל ממחיש עד כמה המלחמה העצימה את בעיית ההסברה של ישראל. ניצחון של חמאס במלחמת יחסי הציבור מעניק לו יתרון במלחמה האמיתית - ואולי אפילו ניצחון על ישראל, שתיאלץ לפעול כששתי ידיה קשורות. התקשורת בעולם אינה מספקת סיקור, אלא הסתה נגד ישראל, דברי העיתונאי הבריטי טום גרוס.

על המחדל שלנו בתחום ההסברה דובר רבות, ועוד ידובר. אבל כשצופים ב"אלג'זירה" - התסכול גובר. מגישים מקצוענים, רהוטים, אנגלית מעולה, אולפנים מעוצבים להפליא, רייטינג גבוה יחסית. מבחינה טכנית, הכל מהוקצע. רק התוכן מעוות. תשפוכת של הסתה נגד ישראל וצה"ל. פה ושם ידיעות מהעולם, אבל רוב הזמן מוקדש למה

שמופיע ככיתוב מתמיד בתחתית המסך: "ג'נוסייד בעזה". ישראל מבצעת רצח עם בעזה. בגב הקריין המחויט חולפים ללא הפסק מראות מההרס והסבל של העזתים, ראיונות עם עזתים אומללים, שקרים גסים על פעולת צה"ל ועל עינויים כביכול של מהד בלים בכלא הישראלי, וכמובן - צילומים רבים מהד פגנות המחאה בישראל. דרום אפריקה האנטישמית "חוגגת" על חשבוננו.

הכתבת בעמאן מסבירה שנאסר עליה לרווח מ"מזרח ירושלים הכבושה", מרווחת בשקיקה על הנעשה ב"שטחים הכבושים" ועל הפגנות המחאה אצלנו. "אלג'זירה" שוטף בתעמולה את הצופים התמימים, הזוכים להגשה מקצועית - ושקרית! לא כאן ועכשיו ניתן לפתור את בעיית ההסברה הישראלית הכושלת, שבמחדליה תורמת לשנת ישראל הגוברת. ואולם בעורך מתפלג לנוכח תעמולת "אלג'זירה", עולה בלב תמיהה. הרי בידי ישראל אלפי מחבלים שבויים, שעוברים תחקיר רים. הפיות נפתחים, העדויות מסמרות שיער. מודיעין רב נאסף. והשאלה היא למה אין מזרזים מים לתקשורת הישראלית והעולמית מידע מהדרי החקירות - עדויות קשות שמוסרים הרוצחים והאנסיים? לשם מה נשמר החומר החשוב הזה, החורש את הזוועות שתכנן וביצע חמאס, במקום לה-

ביאו לידיעת הציבור העולמי? לא ש"אלג'זירה" ישרר אותן, לא שיהיו יותר מדי "קונים" לסחורה הזאת, אבל לבטח הדברים יחלחלו ויתרמו במעט לאיזון התמונה המעוותת.

בינתיים את מלאכת ההסברה לישראל עושים זרים, ידידי האמת והצדק, ובהם מרק לוין, טד קרוז, לינרזי גרהאם, דאגלס מאריי, ועוד רבים וטובים כמו נועה תשבי, שמחפים על הכשל הישראלי בהסברה. כשל שאחראים לו גם רבות מנציגויות ישראל בעולם, שגרירים וקונסולים. מחדל זה, הזועק לשמיים, מעצים את ההפגנות ההמוניות בבירות המערב, שקוראות להשמדת ישראל ולכינון מדינה שמעולם לא הייתה קיימת. בעוד שווייץ כמעט איננה משתנה, משתנה, את חוצות הערים במדינות הסובבות אותה צובעים המוני מפגיני שנאה בכאפיות ובדגלי פלסטין, בכרוזות הסתה, תמונה שתלך ותגבר ככל שנוקפים הימים, ככל שהמערכה מתמשכת, וככל שההסברה הנגרית שלנו למעשה כלל אינה קיימת. מטוס אל על שהחזירנו הביתה נחת בנתב"ג בערב יום הזיכרון לחללי צה"ל. הצפירה תפסה אותנו תוך דאגה ולחיימה ושל התכתשויות פוליטיות בצמד. וזהי ישראל שלנו, הפנועה, המרממת, האהובה, שקול האמת שלה כמעט אינו נשמע בעולם. ●